

РЕШЕНИЕ

№ 6294

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **12165** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. МД С., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Б., чрез адв. В. П., срещу Решение № 5260 от 23.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 ЗУБ, на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Твърди се, че административният орган е издал решението в противоречие с практиката на СЕС, като изтъква, че органът е длъжен да направи оценка на представените в хода на производството доказателства, дори и същите да са обсъждани в предходна молба, както и новите такива. Изтъква се, че жалбоподателят има право да представя нови доказателства във връзка с производството. Цитирана е практика на СЕС. В жалбата се посочва още, че административният орган, в противоречие с чл. 75, ал. 2 от ЗУБ във връзка с чл. 35 и чл. 36 от АПК, не е изяснил относимата фактическа обстановка и е игнорирал факти, посочени в молбата за предоставяне на международна закрила, нарушено е задължението по чл. 73 от ЗУБ, като не е събрана достатъчна информация за Б.. Процесуалният представител на жалбоподателя счита, че ако решението не бъде отменено, ще бъде нарушен принцип, закрепен в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, поради което моли съда за неговата отмяна.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, редовно уведомен, се представлява от юрк. М. К., която по същество моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди решението на административния орган.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата

Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 40/01.02.2024 г. на РПЦ – Баня до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) от М. МД С., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Б., бангладешец по народност, религиозна принадлежност: мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен. Личните му данни са установени въз основа на представен национален паспорт в оригинал.

Посочената молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

За първи път жалбоподателят е подал молба за международна закрила с вх. № 446 от 13.09.2023 г. В хода на първото административно производство, с жалбоподателя е проведено интервю с рег. № УП 3615/29.09.2023 г. /л. 238/, на което чужденецът е разказал, че е напуснал Б. на 06.07.2023 г. легално със самолет за Д. и че на 07.07.2023 г. е пристигнал в Република Б.. Заявил, че не е имал етнически и религиозни проблеми в държавата си на произход и не може да се върне да живее в Б., защото семейството му е в лоша-финансова ситуация и родителите му не могат да се грижат едновременно за него и по-малката му сестра, както и че не е работил, защото е бил ученик. Посочил е, че не е бил член на политически партии и организации, нито и на въоръжени групировки и пара военни формирования в родината си, не е имал проблеми с армията и полицията в Б., а е напуснал, родината си заради финансовото си състояние и защото е намерил работа за 700 евро в черноморски хотел в Република Б.. Обяснил е, че е започнал работа като чистач и че тя е била ужасна, защото е трябвало да чисти тоалетните и да мие чинии. Оплакал се е от условията на труд, както и че е бил заплашван от българския си работодател, не е получил възнаграждението си, но не се е оплакал на властите, тъй като се е страхувал да не бъде върнат в Б.. Посочил е още, че поради невъзможността да върне взет заем от 7 хиляди евро в родината си, семейството му е било сплашвано и се страхува да се прибере в страната си по произход, преди да има възможност да върне сумата. Производството е приключило с Решение № УПБ-17/02.10.2023 г. на Интервюиращ орган към ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на М. МД С.. Решението на интервюиращия орган при ДАБ е потвърдено с окончателно решение на Административен съд Сливен.

На 09.01.2024 г. в ДАБ е регистрирана последваща молба за закрила от М. МД С.. Като ново обстоятелства е посочено наказателно дело № 243/2022 г. по обвинение срещу кандидата, а на проведеното на 19.02.2024 г. интервю, същият отрича част от записаното в протокола от първото интервю и заявява, че не е могъл да представи доказателства, тъй като имал фрактура на крака и не могъл да разбере въпросите.

При проведеното на 19.02.2024 г. интервю с рег. № УП3615/19.02.2024 г. /л. 217/ чужденецът е посочил, че през 2023 г. е заминал легално за И., за да вземе българска виза и че преди да посети посолството на Република Б. е получил от властите на Б. полицейско разрешение за „напускане на страната си“. Заявил е, че въпросният документ е сертификат, който доказва, че не е криминално проявен и че е отишъл в И. по здравни причини. Посочил е, че в Б. е търсен заради политическата си позиция, но не е криминално проявен, не е осъждан в държавата си на произход, не е имал етнически и религиозни проблеми и не е арестуван от бангладешските власти, член е на партия БНП от 2017 г. Заявил е още, че му е било оказвано физическо насилие от последователи на управляващата партия, заплашвано е семейството му. Посочил е, че в Република Б. няма приятели, роднини и работа, поради което желае да бъде до семейството си, но при напускането

си имиграционните власти са поставили печат за излизане и че смята, че това тяхно действие не е отбелязано в сървърите, тъй като обвиненията срещу него са предявени след напускането му, поради което за властите той все още е в пределите на страната.

Производството е приключило с Решение № 477 от 25.03.2024 г. на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. МД С.. Същото е оспорено пред съда и с Решение № 15836 от 09.05.2025 г., постановено по адм. дело № 5510/2024 г. по описа на АССГ е отменено и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по молбата. Като основание за отмяна е посочено, че представените в хода на производството пред ДАБ документи на бенгалски език не са били преведени, тъй като не е открит преводач от бенгалски език. В тази връзка съдът е приел, че в хода на административното производство не са изяснени всички релевантни твърдения на кандидата и не са обсъдени представените от него писмени доказателства на бенгалски език, поради това и възраженията в жалбата за нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ във вр. с чл. 35 и чл. 36 от ЗУБ, са основателни. Като указани в решението е посочено, че административният орган следва да направи служебни преводи на представените доказателства и да ги обсъди, доколкото това е необходимо, с оглед на представената от кандидата противоречива и непоследователна бежанска история.

След връщане на преписката административният орган е изпълнил указанията на съда и всички представени документи са преведени на български език. На 07.08.2025 е насрочено първото интервю, но същото не се провело, тъй като кандидатът за закрила е заявил, че желае да се води на бенгалски език, а не на английски език.

На 01.09.2025 г. е проведено интервю с рег. № УП 3615/01.09.2025 г. /Протокол от проведено интервю – л. 194/ с М. МД С., в което жалбоподателят е заявил, че е напуснал държавата си по произход с помощта на агенция за работа в чужбина, с която се е свързал чрез Интернет. Документите му са подготвени от агенция „Б. консултанеи хаус" и през месец май 2023 г. е посетил българското посолство в И., за да получи виза „Ц". Посочил е, че е избрал да замине за Република Б., тъй като това е бил начинът бързо да напусне Б.. Жалбоподателят е посочил, че след пристигането си е започнал работа в черноморския хотел „Оазис бийч резорт" за период от месец и половина и че е работил на още няколко месеца за кратко, тъй като не е имал банкова сметка. В интервюто жалбоподателят е посочил, че се опасява за живота си в Б., поради политически мотивирани съдебни дела против него. Обяснява, че от уебсайт е разбрал какъв е процеса за закрила във всяка държава в Европейския съюз, но не помни кога се е случило това и че там е научил как да подаде молба, когато пристигне в Република Б.. Твърди, че в преходните административни производства не е посочвал различни причини за напускането на държавата си на произход и че преводачите от бенгалски и английски език са превели неточно думите му.

В проведеното интервю от 01.09.2025 г. М. МД С. разказал, че е бил на двадесет и две години и че е учил във втори курс в университета специалност Медия, когато е напуснал Б.. Заявява, че никой в страната му не е искал да го наеме на работа, защото е бил поддръжник на опозиционната политическа партия, както и че баща му със заплатата си на общ работник в транспортна компания от 170-180 евро е издържал семейството им. Твърди, че в момента в Б. управлява преходно правителство, което не включва членове на Б. националистическа партия (БНП) и че политическа партия „Awami League" е била свалена от власт през месец август 2024 г. от учениците, студентите и народа. Посочва, че и на двете преходни интервюта е посочил, че има връзка с политическа партия и че съжалява ако не е уточнил тази подробност. Пояснява, че финансовото му състояние и това на семейството му не е главният проблем в Б. и, че липсата на средства е втората причина, поради която е решил да замине за Република Б.. Твърди, че не може да се върне да живее в Б., защото вече е задържан и обвинен в съдебни дела, като по няколко от

тях е осъден ефективно, а по други все още не е произнесена присъда. Иска да се върне в родината си, но не иска да прекара 12-15 години от живота си в затвора. Отговорил е още, че причината да напусне безпроблемно страната си по произход, въпреки повдигнатите срещу него обвинения, е това, че е бил под гаранция, а не е бил обявен за търсене. Отбелязва, че в хода на първото производство не му е предоставена възможност да представи писмени документи, с които да докаже съществуването на съдебните дела, за които твърди. Твърди, че когато е напуснал Б. е взел заем от около 10 хиляди евро, които баща му се опитва да върне, но не успява, за което е тормозен. На въпрос защо не е подал молба за закрила веднага след като е пристигнал в Република Б. отговаря, че работодателите му са взели паспорта, не са го върнали, карали са го да работи по 12 часа, вместо 8 часа. Посочва също така, че БНП не е в сигурна позиция в Б., тъй като главният лидер се намира в Л. и не може да следи в държавата изборите да са честни.

Във връзка с подадената молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 40/01.02.2024 г. на РПЦ – Баня е издадено Становище с рег. № УП-3615/02.10.2025 г. от старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, РПЦ-С., ДАБ при МС – Р. К., с което е направено предложение на чужденеца да му бъде отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут /л. 25/.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 5260 от 23.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 ЗУБ, на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В решението е прието, че за кандидата за закрила не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като в хода на административното производство молителят не обоснова наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване. Лицето не е било изложено и за него не съществува основателно опасение от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Ответникът е приел, че от представената бежанска история липсват достатъчно правдоподобни и добре аргументирани твърдения в полза на търсената защита, като се изтъква, че замяната на икономическите и финансовите проблеми с представянето на политически такива е единствено с цел да се обоснове по-правдоподобна и отговаряща на законовите критерии бежанска история. Изложени са подробни аргументи в тази посока.

В оспорения акт ответникът е установил, че липсват и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Твърдения за наличие на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ молителят не е направил и в този смисъл е формулиран извод, че установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. С цел установяване на актуалната обстановка в държавата на произход и извършване на преценка за приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е разгледана и обсъдена Справка с вх. № МД-02-467/26.08.2025 г. /л. 26/, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно актуалното положение в Б.. Направен е подробен анализ на ситуацията в страната по произход на кандидата, въз основа на който е прието, че дори и да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. От цитираната справка не може да се направи обоснован извод, че Б. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. От анализа на информацията в същата справка може да се направи обоснован извод, че

определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл. 9, но видно от материалите по преписката М. МД С. не попада в тази категория. В заключение е посочено, че въпреки трудната икономическа обстановка, в която се намира Б., може да се направи обоснован извод, че ситуацията свързана със сигурността там значително се е подобрила и не може да се приеме, че евентуалното завръщане на кандидата в родината му по произход би довело до някакви неблагоприятни последици за него.

С оспореното решение на ДАБ се приема, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17.02.2009 г. по дело № С-465/07 по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От анализа на цитираната информация, административният орган е направил извод, че дори и да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация.

В заключение с оспореното решение на председателя на ДАБ е прието, че в конкретния случай не са налице предпоставките за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9, с оглед на което на жалбоподателя е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено на жалбоподателя, чрез адв. П., на 06.11.2025 г., а жалбата е депозирана на 13.11.2025 г. пред настоящия съд.

В хода по делото от процесуалния представител на ответника е представена Справка на дирекция „Международна дейност“ вх. № МД-02-467/26.08.2025 г.

По делото от страна на жалбоподателя е подадена молба, в която са изложени твърдения и са посочени линкове относно политическата ситуация в Б., както и в открито заседание са предявени на съда оригинали на част от документите, които са представени в административната преписка като копия.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателя на 06.11.2025 г. /л. 24/, а жалбата е депозирана на 13.11.2025 г. пред настоящия съд.

На основание чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение № 5260 от 23.10.2025 г. е издадено от компетентен административен орган, съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. Спазена е и законоустановената писмена форма – чл. 9, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС; същото е мотивирано с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК вр. чл. 9, ал. 2, изр. 1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл. 75, ал. 2, изр. 1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т. 9 от ДР на ЗУБ. Съдът приема за неоснователни, наведените в жалбата доводи в тази посока. В настоящия случай административният орган е изпълнил констатираните с Решение № 15836 от 09.05.2025 г., постановено по адм. дело № 5510/2024 г. на Административен

съд София – град, нарушения на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ във вр. с чл. 35 и чл. 36 от ЗУБ, а именно – направен е превод на български език на всички представени писмени доказателства, изяснени са всички релевантни твърдения на кандидата и са обсъдени противоречията между интервюто от първото проведено интервю и последващите такива.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Материалноправният спор е относно наличието на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че административният орган не е изяснил относимата към молбата фактическа обстановка и са игнорирани фактите, доказващи наличие на основателен страх от преследване по причини на политическо мнение и принадлежност към определена социална група. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства административният орган е формирал обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки. Съгласно разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. В случая това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на административния орган, че жалбоподателят М. МД С. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека и които да са достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни, отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание. Настоящият съдебен състав приема, че в хода на проведеното административно производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на чуждия гражданин. Молителят не е обосновал наличието на основателни опасения от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и събраните в хода на административното производство доказателства не установяват преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, нито се сочат конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Заявленията на М. МД С. пред ДАБ - МС във връзка с индивидуалното му положение и личните обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал Б., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения – член 4, ал. 3, б. “в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Чужденецът твърди, че главната причина е опасността за живота му в Б., поради политически мотивирани съдебни дела против него. Иска да се върне в родината си, но доколкото е член на политическа партия БНП, щял да прекара 12-15 години от живота си в затвора. Към

административната преписка е представен списък на членовете на БНП, от който е видно, че жалбоподателят действително е член на БНП. При проведеното интервю на 01.09.2025 г. е заявил, че иска да се върне в родината си, но не иска да прекара 12-15 години от живота си в затвора, тъй като политическа партия БНП не участва в управлението. Видно от представените по делото Справка с вх. № МД-02-467/26.08.2025 г. /л. 26/ и Справка с вх. № МД-02-635/05.12.2025 г. /л. 255/ на ДАБ при МС, Дирекция „Международна дейност“, отдел „Международно сътрудничество, управлението на опозиционната на БНП партия „Awami League“ е свалено през лятото на 2024 г., като на власт е временно правителство, включващо и представители на опозиционната БНП. В справките дори се посочва, че БНП изглежда в съюз с армията, поради което съдът приема за недоказано твърдението, че жалбоподателят не иска да се върне в страната си по произход, поради страх от преследване, основано на политическа принадлежност. Следва да се посочи, че ръководството на БНП е поето от Т. Р., който след свалянето на Ш. Х. (лидер на „Awami League“), се е завърнал в страната си по произход Б., поел е ръководството на БНП и всички предходни обвинения към него са свалени. В тази връзка неоснователни са притесненията на молителя, че лидерът на партията, в която членува е в Л. и не може да следи в държавата изборите да са честни. Също така през февруари 2026 г. са насрочени и първите избори след падане на управлението на Ш. Х.. В допълнение следва да се посочи, че на съда е известно, че към настоящия момент изборите са минали и партията БНП, в която жалбоподателят твърди, че членува, е спечелила убедително мнозинство в парламента.

Настоящият съдебен състав приема, че кандидатът за закрила не е направил релевантни твърдения, които да представляват преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, нито сочи конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Той не е бил политически преследван или осъждан и е напуснал страната си по произход свободно с виза „Ц“ за краткосрочно пребиваване, с цел сезонна работа.

Понятието „преследване“ е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 ЗУБ, като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произходът на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход. Съгласно § 196 от Наръчника на ВКБООН по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец тежестта на доказване е споделена между кандидата и интервюиращият орган, при отчитане на общия принцип – тежестта да докаже фактите се носи от лицето, подало молбата за закрила. В случая жалбоподателят не успя да докаже, че е бил заплашван, че върху него е било оказвано насилие както и, че е бил преследван от официалните власти, нито по етнически, нито по религиозни причини в Б.. Не може да се счита, че със самото си присъствие в страната си по произход жалбоподателят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от какъвто и да е било въоръжен конфликт.

В хода на административното производство, чужденецът е представил копия на писмени доказателства от полицейско управление от [населено място], заповед за арест, обвинение към него и медицински документ от травматология в подкрепа на твърденията си, че в страната си по произход е преследван, поради политическата си принадлежност. Така представените документи

не могат да се приемат за убедителни доказателства, от които съдът да приеме, че бангладешкият гражданин е преследван в Б. като член на БНП, каквото същият твърди. От същите може да се приеме, че е участвал в масово сбиване и нарушаване на обществения ред, придружено с унищожаване на чуждо, материално, имущество и нападения над служебни лица, за което е подведен под съдебна отговорност заедно с голяма група други лица. Тук следва да бъде отбелязано, че преследването по смисъла на чл. 8 от ЗУБ трябва да се разграничава и от наложено наказание за извършено престъпление от общ характер. Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на административния орган, че търсецът закрила е представил две напълно различни и противоположни причини, накарали го да напусне Б., в проведените две административни производства, с цел получаване на международна закрила в Б.. В случая кандидатът още в първото производство е имал възможността да представи доказателства от съществено значение относно бежанската си история и държавата си на произход, въпреки това той е обективирал единствено икономически причини за напускането на държавата си на произход.

На 09.01.2024 г. в ДАБ е регистрирана последваща молба за закрила от М. МД С.. Като ново обстоятелство е посочено наказателно дело № 243/2022 г. по обвинение срещу кандидата, а на проведеното на 19.02.2024 г. интервю, същият отрича част от записаното в протокола от първото интервю и заявява, че не е могъл да представи доказателства, тъй като имал фрактура на крака и не могъл да разбере въпросите. Производството е приключило с Решение № 477 от 25.03.2024 г. на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. МД С.. Това решение е обжалвано пред съда и с Решение № 15836 от 09.05.2025 г. по адм. дело № 5510/2024 г. е отменено и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по молбата. Като основание за отмяна е посочено, че представените в хода на производството пред ДАБ документи на бенгалски език не са били преведени, тъй като не е открит преводач от бенгалски език. В тази връзка съдът е приел, че в хода на административното производство не са изяснени всички релевантни твърдения на кандидата и не са обсъдени представените от него писмени доказателства на бенгалски език, поради това и възраженията в жалбата за нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ във вр. с чл. 35 и чл. 36 от ЗУБ, са основателни. Като указани в решението е посочено, че административният орган следва да направи служебни преводи на представените доказателства и да ги обсъди, доколкото това е необходимо, с оглед на представената от кандидата противоречива и непоследователна бежанска история.

След връщане на преписката административният орган е изпълнил указанията на съда и всички представени документи са преведени на български език, в т.ч. заповед за арест; обвинение към жалбоподателя и заведено дело срещу него; доказателства, че е член на партия БНП и медицински документ от травматология. В оспореното пред настоящия съд решение, председателят на ДАБ е обсъдил всички представени доказателства, както и всички противоречия в бежанската история, като обосновано е стигнал до извода, че различната история на търсецът закрила е с цел да се получи международна закрила в Република Б.. В интервюто по висящото производство той заявява, че в предходното производство не му е дадена възможност да представи доказателства, които да сочат политически причини. Същото не може да се приеме от настоящия съд за валиден аргумент, доколкото първото Решение № УПБ-17/02.10.2023 г. на Интервюиращ орган към ДАБ е обжалвано пред съдебна инстанция, завършило с влязло сила Решение на Административен съд – [населено място], в което производство чужденецът също е имал възможност да представи доказателства в тази посока, още повече, че е бил представляван от процесуален представител – адвокат. Не може да се приеме и доводът, че не се чувствал добре здравословно, тъй като го болял крака. Видно от първото интервю, проведено на 29.09.2023 г., на

въпроса съществуват ли пречки от здравословен и психически характер, М. МД С. категорично е отрекъл. Съдът приема за недоказани и твърденията на жалбоподателя, че докато е живял в Б. е бил репресиран, поради това, че е изявен политически активист на младежкото крило на една от най-големите политически партии в Б. – БНП. В подкрепа на последното не са представени категорични доказателства, освен голословни твърдения, а и както бе посочен по-горе кандидатът за статут не е бил преследван, нито осъждан поради това, че е политически ангажиран, както той твърди. Следва да се посочи и това, че М. МД С. е напуснал страната си по произход свободно, със самолет и виза „Ц“, с цел да работи в Б. и да изплати заема си, като по никакъв начин не е бил възпрепятстван от властите, поради което правилно административният орган е приел, че в случая не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ.

От административната преписка е видно, че молителят не е посочил член на неговото семейство да е с признат статут в Република Б., което изключва възможността да се приложи и разпоредбата на чл. 8, ал. 9 ЗУБ. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, е напълно обоснована.

Предвид изложеното съдът приема, че административният орган правилно е преценил всички относими факти при произнасянето по молбата за международна закрила и правилно е достигнал до извода, че в случая не са налице предпоставките на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец.

Правилно е прието от административния орган, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“.

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган е обсъдил всички изложени от молителя факти и е извършил преценка относно тяхната достоверност. Формираните му изводи са следствие на правилна преценка на доказателствата.

Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство чужденецът успя да докаже реална опасност от тежки посегателства, визирани в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Действително в хода на второто производство пред ДАБ са представени писмени доказателства, в т.ч. заповед за арест, документи от полицейски управления и съд, доказателства, че е член на партия БНП. На първо място следва да се посочи, че същите не могат да обосноват заплахата от смъртно наказание или екзекуция, с оглед съществената промяна в управлението на страната, като към настоящия момент старото управление е свалено и начело в управлението на Б. са включени и членове на партия БНП, в която жалбоподателят заявява, че членува.

На следващо място следва да се посочи, че инцидентът, който е описан и по който е образувано наказателното дело № 22/2025 г. в съда в Д. е станал на 05.08.2024 г. /л. 53/, а от бежанската история става ясно, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход още на 06.07.2023 г., като няма данни и не се твърди същият да се е връщал в Б. оттогава. Относно представените доказателства от полицейските служби на Столично ПУ, Д., за извършени арест на група лица /л. 97/, следва също да се посочи, че се касае за инцидент от 13.07.2023 г., т.е. почти седмица след като търсецията закрила е напуснал страната си по произход. Предвид така установените противоречия в допълнително представените писмени доказателства, правилен се явява изводът

на административния орган, че същите са съставени и представени с цел да бъде изградена нова по-достоверна и реално съобразена със ЗУБ бежанска история, като всичко това е породено от желанието кандидата да получи закрила в Република Б.. Дори и действително да съществуват тези доказателства, то същите биха били лесно оборими, с оглед обстоятелството, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход легално, със самолет на 07.07.2023 г., което би доказало, че същият не е участвал в посочените инциденти.

Що се отнася до представения документ от травматология, то същият действително потвърждава травма на крака при усукване, но по никакъв начин не доказва външна намеса, а и такава не се излага. Освен това в интервюто, проведено на 29.09.2023 г., търсецят закрила обяснява, че си е наранил крака при подхлъзване по време на работа, докато е чистил басейн, което е неотносимо към предпоставките за предоставяне на международна закрила. С оглед изложено, не се установява молителят да е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

По отношение на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история следва да се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г., относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсецят закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Посегателството, дефинирано в член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" предвижда заплахи срещу живота или личността на цивилно лице отколкото определени насилия, като тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". Разглежданото насилие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като "безогледно" - термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. Тук следва да се посочи, че сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. Ето защо и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсецят закрила, следва да са актуални. В настоящия случай административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ както въз основа на бежанската история представена в проведените интервюта, така и въз основа на обективизираната в Справка с вх. № МД-02-467/26.08.2025 г. информация. В съдебното производство по делото бе приета и Справка с вх. № МД-02-635/05.12.2025 г. на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС. Видно от справка с вх. № МД-02-467/26.08.2025 г., с Решение № 247/03.04.2024 г. на Министерския съвет са приети Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсеците закрила, като изрично е посочено, че по отношение на търсеците закрила Република Б. се явява сигурна страна. От изложената в справките информация става ясно, че политическото насилие в Б. е разпространено сред привържениците на двете най-големи партии в страната „Awami League“ и БНП, изразяващо се в улични безредици, атаки срещу политически съперници и антиправителствени демонстрации. Посочено е и това, че на 05.08.2024 г. министър-председателят Ш. Х. (лидер на „Awami League“) е избягал в И., с което е сложен край на нейното 15-годишно управление. Временното правителство, ръководено от М. Ю., носител на Н. награда за мир за 2006 г., обявява възстановяването на реда и закона в страната за приоритет. На 12 май временното правителство нарежда „временна“ забрана на партията

„Awami League“ използвайки нововъведените правомощия съгласно драконовската поправка в Закона за борба с тероризма и освобождава политическите затворници, участвали в протестите, като сваля обвиненията срещу активистите. От БНП признават, че политиката в Б. се е променила драстично. От изложеното следва изводът, че в страната по произход на търсещия закрила е налице съществена промяна в управлението на страната, като на чело в управлението на Б. са включени и членове на партията, в която жалбоподателят заявява, че членувал.

Предвид изложеното и въз основа на събраните доказателства следва изводът, че по отношение на М. МД С. не се установява да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да бъде обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Към настоящия момент не са налице данни за наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" в държавата му по произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и животът и здравето на всеки цивилен, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. В случая не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Б., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). От справките не се установява да е налице безогледно насилие на територията на Б.. Твърденията в жалбата, относно политическото положение в Б., не са относими към настоящия момент. Същите касаят по-ранен времеви период, който е неотносим към настоящия процес. Горното се потвърждава и от представените актуални справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС. Въпреки че в тях се съдържат данни за дейности на насилие, те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, вкл. и с оглед неговата бежанска история.

Следва да бъде посочено, че на основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официален свидетелстващ документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея. Въз основа и на тази справка следва изводът, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че ако решението не бъде отменено ще бъде нарушен принципа, закрепен в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. По делото не са налице основанията за прилагане на принципа "забрана за връщане", установен в член 33, параграф 1 от Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г. и възприет и в разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, съгласно който чужденец, влязъл в Б., за да търси закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не се сочат факти и обстоятелства, които да водят до извода, че ако чужденецът бъде върнат обратно в Б., има голяма вероятност да бъде подложен на изтезание или на нечовешко и

унизително отношение. При това следва да се отчете обстоятелството, че тежката политическа и икономическа обстановка в страната на произход в неговия конкретен случай не обосновава сама по себе си опасност от изтезания, нечовешко или унизително отношение. Както бе посочено по-горе след сваляне на правителството през лятото на 2024 г. в Б. бившата водеща партия „Awami League“, водена от Ш. Х., е забранена от временното правителство на Ю., а самата Ш. Х. е обявена за виновна за престъпления срещу човечеството, извършени срещу цивилни по време на размириците от юли до август 2024 г. и е осъдена задочно на смърт от Международния наказателен трибунал. Същата още през август 2024 г. е избягала от страната поради студентски протести, изискващи оставката ѝ и се е върнала в И.. От представената справка е видно и това, че в последните месеци на 2025 г. полицейските арести са насочени към членовете на партия „Awami League“, а не към членовете на партия БНП, чийто член е жалбоподателя, като на 24 септември 2025 г. в Д. са задържани 244 активисти именно на партия „Awami League“. А както бе посочени и по-горе към настоящия момент партията БНП, в която жалбоподателят твърди, че членува, е спечелила убедително мнозинство в парламент на последните избори.

В случая не се установява да са налице и основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут. От бежанската история става ясно, че семейството на М. МД С. живее и към настоящия момент в Б., като се изтъква, че роднините му са тормозени заради взет от жалбоподателя заем в размер на 10 хиляди евро преди неговото заминаване. Това не само, че не е основание за предоставяне на международна закрила, но и още повече затвърждава извода на административния орган, че М. МД С. е напуснал страната си по произход единствено поради икономически причини.

От събраните доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия, в т.ч. множеството противоречия в нея, не може да се приеме, че същият е напуснал страната си Република Б. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание. При напускане на страната си по произход кандидатът не е имал проблеми с официалните власти или с някоя групировка и спрямо него не е съществувал, а и в бъдещ не съществува евентуален риск от посегателство. Като се отчетат последните политически промени в Б. и с оглед събраните по преписката доказателства, не може да се приеме, че при връщането му в държавата му по произход ще бъде изложен на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Изложеното налага извода, за законосъобразно постановен от административния орган отказ за хуманитарна закрила предвид липсата на никоя от хипотезите по чл. 9 ЗУБ.

С оглед изложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на М. МД С., административният орган е постановил законосъобразен административен акт, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена на основание чл. 172, ал. 2 АПК.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, III отделение, 20-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. МД С., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Б., чрез адв. В. П., срещу Решение № 5260 от 23.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на Република Б., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 ЗУБ на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-

дневен срок от неговото получаване.

СЪДИЯ: